

неджер зможе обрати найбільш ефективний стиль або ж скоригувати вже існуючий. Звичайно, жодний з перелічених стилів не може бути універсальним. Обираючи ліберальне управління, не варто забувати і про контроль підлеглих, а, зупинивши свій вибір на авторитарному керівництві, треба пам'ятати і про людський фактор, і про думку колег.

Як висновок, можна сказати, що найоптимальнішим управлінням буде те, що орієнтоване на конкретну ситуацію. Вміння проявляти жорсткість у прийнятті рішення, або навпаки м'якість по відношенню до колег робить з простого менеджера справжнього лідера, з яким хочеться співпрацювати.

1. Дорош О. Основні стилі керівництва [Електронний ресурс] / Дорош Олена Кирилівна. – Режим доступу : <http://www.kds.org.ua/blog/osnovni-stili-kerivnitstva>.

2. Сутність та типи стилів керівництва [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sdamzavas.net/1-52054.html/>.

3. Федоренко В. Г. Основи менеджмента [Електронний ресурс] / В. Г. Федоренко. – Режим доступу : http://pidruchniki.com/1405092350987/menedzhment/sutnist_tipi Stiliv_kerivnitstva/

ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ ТА КОРПОРАТИВНА ПРОЗОРИСТЬ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

Лексикова Н.А.

Науковий керівник – Момот Т.В., д-р екон. наук, професор

Корупція є однією з важливих економічних проблем сучасності через її негативний вплив на економічне зростання, загрозу цілісності ринків, послаблення чесної конкуренції, порушення балансу в системі розподілу ресурсів у напрямку їх перерозподілу на користь осіб, які діють, обходячи загальностановлені правила. Корупційні процеси негативно впливають на політичну, економічну та соціальну сфери, а також на імідж України у міжнародних відносинах.

У світовому Індексі сприйняття корупції (СРІ) за 2016 рік Україна отримала 29 балів зі 100 можливих, посівши 131 місце зі 176 країн. Незважаючи на те, що показники України в цій сфері протягом останніх років покращуються, проте темпи поліпшення ситуації у сфері боротьби із корупцією є недостатніми з огляду на цілі розбудови правової, економічно розвинутої держави.

Корупційні процеси стримують отримання державою інвестицій, які мали б виступити основою для розвитку бізнесу та економічного росту в цілому, призводять до зменшення податкових надходжень до бюджету, зростання рівня тіньової економіки. Корупція знижує ефективність ринку, порушує ринкову конкуренцію, спричиняє неефектив-

не використання бюджетних коштів, зокрема при розподілі державних замовлень та пільг. За рахунок корупційних витрат бізнесу штучно підвищуються ціни, що впливає на кінцевого споживача.

Корупція у бізнес-середовищі має два аспекти: корупція у відносинах з державними органами та установами (стосунки «бізнес-влада») та корупція у приватному секторі (стосунки «бізнес-бізнес»). Поступове зростання прозорості ведення бізнесу зараз є світовою тенденцією.

На сьогодні все більше країн запроваджують практики публічного розкриття кінцевих власників бізнесу, вимог щодо стандартів та принципів ведення бізнесу, інформації про структуру власності, зв'язки з політично важливими особами, правил надання та отримання подарунків, бізнес-гостинності тощо, що формує імідж компанії, є індикатором прозорості бізнесу та низького рівня корупційних ризиків. Хоч і оприлюднена інформація відбиває лише певну частину ситуації, проте вона створює позитивний образ підприємства. Розкриття даних говорить про те, що компанія прагне зробити свій бізнес відкритим не лише для потенційних інвесторів та клієнтів, але й для громадськості, експертів та регуляторів. Надмірна закритість у сучасному бізнес-середовищі може зашкодити репутації і діяльності підприємства. В результаті компанії можуть потенційно отримувати завищену ціну на свій товар, знижуючи конкурентоспроможність своїх товарів та послуг, приймати корупційні ризики без розуміння їх наслідків персонально для акціонерів, керівників та співробітників компанії та зумовлювати закритість міжнародного ринку. Окремою проблемою для компаній є відсутність у керівників розуміння та ототожнення корупційних ризиків компанії зі своєю персональною відповідальністю у разі прийняття, погодження, сприяння та здійснення корупційних правопорушень.

Прозорість і доступність інформації в роботі бізнесу може стримувати корупційні ризики. Розкриття інформації, кодекс етики, антикорупційна програма та інші встановлені правила діяльності і відносин із партнерами і владою дозволяють регулювати конфлікт інтересів, неправильне використання коштів компанії, унеможливити чи попередити потенційні корупційні, або пов'язані з корупцією правопорушення. Зокрема, щорічна фінансова звітність дає можливість оцінки ефективності фінансово-господарської діяльності підприємства, вивчення і аналізу механізмів управління капіталом і прибутком компанії, що є важливим для акціонерів підприємства, його потенційних інвесторів і бізнес-партнерів. Крім наведених вище інструментів запобігання корупції слід також зазначити важливість ролі особи, відповідальної за реалізацію антикорупційної програми (уповноважену особу з питань ком-

плаенсу), якщо підприємство відповідає критеріям, передбаченим п.5 ст. 62 Закону України «Про запобігання корупції». Проте, як показують результати дослідження з цього питання організацією Transparency International Україна, поки що не всі підприємства поспішають публічно розкривати інформацію про таких посадових осіб, що свідчить про недостатню усвідомленість в можливості таким чином підвищити власну репутацію перед потенційними контрагентами, партнерами чи інвесторами та відображає реальний рівень готовності з боку вищого керівництва компанії протистояти корупційним практикам.

Таким чином, прозорість та рівень корупції органів влади, найбільших та державних підприємств визначають інвестиційну привабливість держави, рівень життя населення, конкурентне середовище для бізнесу та ефективність функціонування економіки в цілому. Тому боротьба з корупцією з досягненням чесних умов та прозорості ведення бізнесу є необхідною умовою ведення бізнесу.

КОРПОРАТИВНА БЕЗПЕКА В СИСТЕМІ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ: МІЖНАРОДНІ ТРЕНДИ ТА УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ

Крайівський Б.Б.

Науковий керівник – Момот Т.В., д-р екон. наук, професор

Станом на 1 січня 2017 р. згідно з даними Державної служби статистики в Україні зареєстровано 15206 акціонерних товариств. Необхідність підвищення рівня корпоративного управління в акціонерних товариствах та створення системи захисту прав акціонерів виникли одночасно з розповсюдженням акціонерних форм організації господарювання. Серед головних завдань, що стоять перед Україною, яка обрала для себе стратегію інтеграції до Європейського Союзу є проведення фундаментальних досліджень і аналізу процесів, що відбуваються в акціонерних товариствах, удосконалення правової бази функціонування акціонерних товариств та захисту прав їх учасників, удосконалення судової практики, формування інфраструктури ринку цінних паперів, що обумовлює актуальність і доцільність дослідження міжнародної практики впровадження ефективної системи корпоративного управління.

Досвід таких країн як США, Канада, Велика Британія прискорив об'єднання всього світового співтовариства на шляху вирішення проблеми корпоративного управління, головною складовою якого є забезпечення інтересів акціонерів та захист їхніх прав. Незважаючи на роз-